

kíséri ki lehelt lelke páros föl-
száll, mint nyíl; föllöve napba
hol vára atyja, felitatja
ölelő fölhőbe csavarja szíve
szerető hője leadja

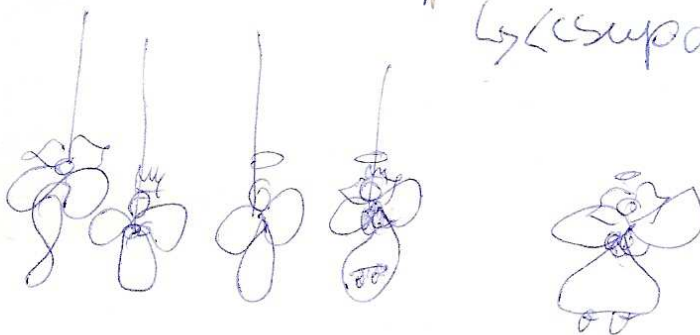
Égiidő-járás jel-öntésből
rámeső lecsapadék

És, vagy lennék már, leszek büszké halott
friss testemre eszetek szele mind ráfagyott
elmétek éle boncolhatott, elmetéltek véle.
Szemem tág táján a világra váló, való
fel-adatán, mint szent László hermáján;
mire nyíl oly tágra a szép nemes fém szempára
kíséri ki lehelt lelke pára fölszálla
mint nyíl; föllöve napba, hol vára atyja, felitatja
ölelő fölhőbe csavarja szíve szerető hője leadja

merőn a szív
szava zengve szél
az ész- csiga
csupán ara szél
↳ (csupaszon)

Me

írás, rajz: I.A.Vukč